قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید

/

/

قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید/

/

فصل اول کلیات/

ماده ۱ اهداف:/

الف انطباق ذبح و صید حیوانات، پرندگان و آبزیان با موازین شرعی./

ب توسعه فرهنگ تولید غذای پاک، تقویت اعتماد امت اسلامی و کسب جایگاه تولید گوشت حلال در جهان توسط جمهوری اسلامی ایران./

ج نهادینه کردن فرآیندهای دینی در ذبح و صید دام، پرندگان و آبزیان حلال‌گوشت در سطح دستگاهها و نهادهای دولتی و غیردولتی ذی‌ربط./

د- توسعه فعالیتهای تجاری و اقتصادی ازطریق تولید محصولات حلال‌گوشت و بهداشتی در کشورهای اسلامی./

هـ تقویت نظام پاسداشت حقوق حیوانات حلال‌گوشت در جمهوری‌اسلامی ایران./

/

ماده ۲- تعاریف:/

نظارت شرعی- فرآیندی است که براساس آن ذبح و صید کلیه حیوانات، پرندگان و آبزیان حلال گوشت توسط ناظران شرعی در مراکز کشتار و صیادی نظارت شده، تا مصرف ذبیحه و صید بر اساس احکام اسلامی حلیت پیدا کند./

ناظر شرعی- به مسلمانی که آگاهی کامل بر موضوع حلال وحرام ذبح دام، پرندگان و صید آبزیان را دارد گفته می‌شود./

ذبح شرعی- به نحوهٔ سربریدن حیوانات و پرندگان حلال گوشت طبق نظر فقهی مراجع عظام گفته می‌شود./

ذابح- به مسلمانی گفته می‌شود که شرایط لازم برای ذبح شرعی را داشته باشد./

صیاد- به فردی گفته می‌شود که دارای شرایط لازم برای صید طبق موازین‌اسلامی باشد./

صید شرعی- به روشهایی اطلاق می‌گردد که حیوانات، پرندگان و آبزیان حلال‌گوشت طبق موازین اسلامی صید می‌شوند./

نحر- فروبردن کارد و همانند آن از آلات تیز آهنی در محل فرو رفتگی میان گردن و سینه شتر./

/

فصل دوم ساماندهی امور مربوط به ذبح و صید شرعی:/

ماده ۳ وزارت جهاد کشاورزی موظف است با استفاده از نیروها، امکانات و ظرفیتهای موجود، بر اساس مأموریتهای محوله و حیطه جغرافیایی، امکان اعمال نظارت بر ذبح شرعی را توسط حوزه نمایندگی ولی‌فقیه در سازمان‌دامپزشکی کشور فراهم نماید./

/

ماده ۴ کلیه کشتارگاهها و مراکز صیادی و مراکز عمل‌آوری و فرآوری مواد پروتئینی (مراکز بزرگ و کارخانجات) موظف به به‌کارگیری ناظر شرعی بر اساس مفاد این قانون می‌باشند./

/

ماده ۵ دولت موظف است اعتبارات مورد نیاز این قانون را از محل عوارض دریافتی از کشتار دام و طیور در کشتارگاههای کشور تأمین و در ردیف خاصی همه ساله در بودجه سالانه منظور نماید./

/

ماده ۶ مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران موظف است به کمک دستگاههای مسؤول نظارت بهداشتی بر مواد غذایی، ضوابط و مقررات مربوط به استاندارد غذای حلال را به منظور تسهیل در امر نظارت شرعی فراهم نماید./

/

ماده ۷ حوزه نمایندگی ولی فقیه در سازمان دامپزشکی با اذن مقام معظم رهبری برای اجرا دقیق این قانون موظف به انجام اقدامات زیر است:/

الف آموزش و تعیین صلاحیت و وظایف و به‌کارگیری ناظران شرعی و ارزیابی عملکرد آنان در دوره‌های زمانی./

ب- تعیین صلاحیت ذابحین و صیادان و ارتقا سطح آموزشی مرتبط با وظایف آنان./

ج تعیین ضوابط مربوط به نحوهٔ استفاده حلال از اجزا حیوانات حرام گوشت و منافع محلله اجزای حرام حیوانات حلال گوشت و آبزیان حرام وفق فتاوی مقام‌معظم‌رهبری و مراجع عظام تقلید و فقه اهل سنت (در جاهایی که طبق قانون باید/

فقه اهل سنت رعایت شود) برای داخل و خارج از کشور./

/

ماده ۸ ناظران شرعی در حکم ضابطین قضائی محسوب گردیده و موظفند از موارد خلاف شرع موضوع این قانون جلوگیری نموده و مراتب را جهت رسیدگی به مراجع صالح قضائی ازطریق دفاتر نمایندگی ولی‌فقیه در سازمان‌دامپزشکی با اذن مقام‌معظم‌رهبری ابلاغ و اجرا نمایند./

تبصره وظیفه ناظران شرعی براساس دیدگاهها و نظرات فقهی مقام معظم رهبری و مراجع عظام تقلید ابلاغ می‌شود./

/

ماده ۹ عدم رعایت مقررات مربوط به اصول ذبح و صید شرعی از سوی اشخاص حقیقی و یا حقوقی موضوع این قانون، جرم محسوب شده و مرتکب یا مرتکبین به تقصیر با حکم مرجع قضائی، ضمن جبران‌خسارات وارده، به جزای‌نقدی پنج درصد(۵%) تا ده درصد(۱۰%) خسارت وارده محکوم و درصورت تکرار برای بار دوم، از ادامه اشتغال در کشتارگاهها و یا واحدهای صنعتی مرتبط آنان جلوگیری به‌عمل می‌آید./

/

ماده ۱۰ کلیه دستگاهها و نهادهای مرتبط با امور ذبح و صید اعم از دولتی و بخش خصوصی و تعاونی موظف به رعایت مفاد این قانون می‌باشند./

ماده ۱۱ وزارت جهاد کشاورزی، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظفند جهت فرهنگ‌سازی فعالیتهای حوزه نظارت حلیت غذا و تبیین آثار فرهنگی تولید و مصرف غذایی حلال، اقدامات بایسته به‌عمل آورند./

/

ماده ۱۲ آئین‌نامه اجرائی این قانون حداکثر پس از سه‌ماه توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد./

/

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و یک تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ چهاردهم اسفندماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسید./

/